

San Francisco, 21. januar 2022.

**Admiralatu i Upravnom odboru
Bokeljske mornarice Kotor**

Poštovani članovi Admiralata i Upravnog odbora Bokeljske mornarice,

S obzirom da nijesam u mogućnosti da budem prisutan na sjednici koja će se baviti pripremom Izborne skupštine obraćam vam se pismeno.

Informišem vas da sam poslije dugog razmišljanja donio odluku da ne prihvatom eventualnu kandidaturu za izbor u čin admirala za još jedan mandat. To je moja definitivna odluka koju sam donio iz više razloga.

Prilikom izbora za admirala na Skupštini 20. juna 2016. sam u mome govoru rekao da imenovanje za admirala ne doživljavam „kao hranu za moju taštinu, već kao veliku odgovornost i kao obavezu da učinim sve što je u mojoj moći, uvijek ograničenoj, da opravdam povjerenje koje mi je ukazano.“ Ja sam se u toku proteklih više od pet godina rukovodio u mome djelovanju obavezom koju sam tada preuzeo i uložio sam puno vremena i energije da dužnost admirala obavljam na najbolji način koji sam mogao.

Nijesam se ograničio na nastupe sa Glavnim odredom, svakako jako važne, i na učešće u raznim ceremonijama, već sam u skladu sa srednjoročnim planom rada Mornarice, koji sam predložio i koji je usvojen 2016. godine, pokušavao da u saradnji sa Admiralatom i Upravnim odborom pokrenem inicijative i doprinesem realizaciji brojnih ambicioznih ciljeva. Iako sam jedan dio godine provodio van Boke i Crne Gore, zahvaljujući savremenim sredstvima komunikacije bio sam u stalnoj vezi sa Admiralatom i Upravnim odborom (posebno sa nekim članovima), te sa osobama i institucijama koje su sarađivale sa Mornaricom.

Uvjeren sam da možemo biti zadovoljni rezultatima koje smo postigli u toku proteklih pet godina, iako su zadnje dvije godine bile obilježene pandemijom i brojnim problemima i ograničenjima vezanim za nju.

Spomenuti ću ovom prilikom neke od najvažnijih rezultata: usvojen je Pravilnik o odorama, činovima i nastupima, nabavljene su nove odore i replike starih pušaka, uspostavljena je saradnja sa školama i fakultetima, povećan je broj članova, posebno mladih, znatno su uvećana redovna i vanredna sredstva koja je Mornarica dobila od institucija države, opština i sponzora, intenzivirana je saradnja sa kulturnim institucijama (Pomorski muzej Crne Gore, JU Muzeji Kotor, Istoriski arhiv, KotorArt i dr.), sa Biskupijom Kotor, sa resornim ministarstvima i Opštinom Kotor, uspostavljena je saradnja sa pomorskim udruženjima, objavljeno je više značajnih izdanja, od kojih posebno ističem upravo objavljeno kapitalno djelo „*Bokeljska mornarica u arhivskim dokumentima. Zbornik dokumenata od najstarije sačuvanih do danas.*“ Organizovano je više izložbi, od kojih je bila posebno značajna izložba na Cetinju u 2019. godine „*Bokeljska mornarica Kotor – 1210 godina istorije, duhovnosti i kulture*“. Mornarica je gostovala u Piranu, Trstu i Beču, imala je veliku

promociju u domaćim i stranim medijima, ima sajt koji redovno prati sve njene aktivnosti i, što je najvažnije, upisana je na Reprezentativnu listu svjetske nematerijalne kulturne baštine UNESCO-a. Na taj način smo ostvarili gotovo u cijelini ambiciozni plan rada iz 2016. godine, uvijek se rukovodeći temeljenim duhovnim, moralnim i kulturnim vrijednostima Mornarice izraženim u njenom geslu Vjera i Čast. Pored toga, ja sam na osnovu arhivskih dokumentata i drugih izvora napisao monografiju „*Bokeljska mornarica, nematerijalno kulturno dobro čovječanstva*“, koja obuhvata cjelokupnu povijest Mornarice od početka do danas na oko 350 strana i koja će biti objavljena u prvoj polovini 2022. godine.

Imajući u vidu sve to, ja osjećam da nemam više toliko energije i entuzijazma kao u proteklom periodu kako bih nastavio da doprinosim na isti način daljem razvoju Mornarice. Zato smatram da neko drugi sa više entuzijazma i energije treba da bude izabran za admirala i da zajedno sa novim rukovodstvom nastavi da valorizuje bogato nasljeđe i tradicije i ulije novu vitalnost drevnoj Mornarici, sada svjetskom kulturnom dobru.

Postoji još jedan razlog za ovu moju odluku, koji se tiče upotrebe moga vremena. Trudio sam se da budem prisutan prilikom značajnih nastupa Glavnog odreda, manifestacija i da učestvujem na velikom broju sjednica Admiralata i Upravnog odbora, što je ograničavalo moja putovanja i boravke u inostranstvu. Budući da planiram da sljedećih godina znatan dio vremena provodim u inostranstvu i da putujem, obaveze u Mornarici bi remetile moje planove.

Dakle, to su osnovni razlozi za moju odluku. Bila mi je izuzetna čast biti admiral i sarađivati sa vama, čak i kada nijesmo imali ista mišljenja i kada smo često po nekim pitanjima žestoko diskutovali. Zahvaljujem svima vama, kao i svim članicama i članovima Mornarice na saradnji koja je omogućila postizanje spomenutih rezultata, kojima možemo svi biti veoma zadovoljni.

Viceadmiral kap. Ilija Radović, koji ovu visoku funkciju obavlja od 2004. godine, a ranije je nekoliko decenija obavljao razne druge važne funkcije u Mornarici, je dao ogroman doprinos razvoju Bokeljske mornarice u jednom dugom i burnom peirodu njene istorije koji je kruštan u pravo realizacijom davno postavljenog cilja – upisom na Reprezentativnu listu UNESCO-a. Zato predlažem da mu se dodijele najviša priznanja predviđena Statutom i da se proglaši doživotnim počasnim viceadmiralom.

Imajući u vidu da zbog godina i zdravstvenih problema, kao i zbog toga što Statut dozvoljava reizbor viceadmirala samo jedanput, on, nažalost, neće moći u sledećem mandatu obavljati funkciju viceadmirala, potrebno je izabrati novog viceadmirala koji ispunjava sve predviđene kriterije i koji će biti dostojan nasljednik prethodnika.

Ja predlažem za izbor u čin viceadmirala Andra Radulovića, jer smatram da on bolje od svih koje poznajem ispunjava sve uslove za to.

Po ocu i majci baštini značajnu pomorsku tradiciju, potomak je admirala Vladislava Brajkovića, a sam je dugogodišnji aktivni član Bokeljske mornarice.

Diplomirani je pravnik sa bogatim radnim iskustvom, tri godine je radio u Osnovnom sudu u Kotoru, 2013–2017. je bio direktor JU Muzeji Kotor, a od 2017. direktor je JU Pomorski muzej Crne Gore. Pored toga, veoma je angažovan u raznim kulturnim institucijama: dva mandata je potpredsjednik Zajednice Italijana Crne Gore, aktivni je član Društva prijatelja grada Perasta i predsjednik Upravnog odbora Međunarodnog festivala klapa – Perast. Od 2015–2017. i od 2019. godine je član Savjeta za upravljanje prirodnim i kulturno-istorijskim područjem Kotora.

Pored toga što je dugogodišnji aktivni član Mornarice, Andro Radulović je kao direktor Pomorskog muzeja aktivno sarađivao na mnogim značajnim projektima Mornarice, kao što su nabavaka odora i replika starih pušaka, organizovanje više izložbi čija je tema Mornarica, od kojih se posebno ističe izložba na Cetinju 2019. godine, izdavanje brošure *Bokeljska mornarica*, monografije *Historije pomorstva Crne Gore* i zbornika *Bokeljska mornarica u arhivskim dokumentima*. Posebno se anagažovao u procesu kandidature Mornarice za upis na Reprezentativnu listu UNESCO-a, naročito

kada je 2019. godine bio član delegacije na konferenciji UNESCO-a Bogoti i zatim učestvovao u elaboraciji dopunjeno Nominacionog dosjea 2020 godine.

Imajući u vidu porodičnu tradiciju, obrazovanje, radno iskustvo na odgovornim rukovodećim institucijama iz kulture, ukupni drutšveni angažman, a posebno njegov višestruki doprinos Bokeljskoj mornarici, uvjeren sam da Andro Radulović optimalno ispunjava uslove za imenovanje u čin viceadmirala. Činjenica da ima 40 godina ne treba da bude prepreka, jer su Mornarici potrebne mlade, energične, a istovremeno iskusne i zrele osobe sa ugledom na profesionalnom i društvenom planu, pa zato predlažem Admiralatu i Upravnom odboru da predlože Skupštini da bude izabran za viceadmirala.

U uvjerenju da će imati razumijevanje za moju odluku, naglašavam da ću ostati na funkciji do Izborne skupštine, a poslije toga ostajem doživotno član Mornarice, spreman da i dalje dajem doprinos njenom radu i razvoju.

S poštovanjem,

Admiral
Antun Sbutega
A handwritten signature in blue ink that reads "Antun Sbutega".